

posebno priljubljen, ker je — četudi sam skladatelj — pogosto rabil v cerkvi Riharjeve skladbe. — Tudi mojo malenkost so svoječasno naprosili, da sem pošiljal Riharjeve muzikalije na Hrvaško in Koroško, kjer so jih želeli imeti in prepevati.

Da bi Riharjeve skladbe tehnično presojevali in ocenjevali, ni namen našega spisa.

Ne pripisujem si tudi potrebne vednosti za to. Kdor ima veselje in zmožnost, zraven pa tudi pošteno voljo, lahko to sam stori, saj so skladbe zapisane, in prav je, da so ostale zapisane. Tega pač Riharju ne more nihče odreči, da je zlasti tretji glas (tenor) umel tako umetno in prijetno staviti, da je ob mnogih pesmih človek res kar iz sebe, ko jih sliši. (Konec.)

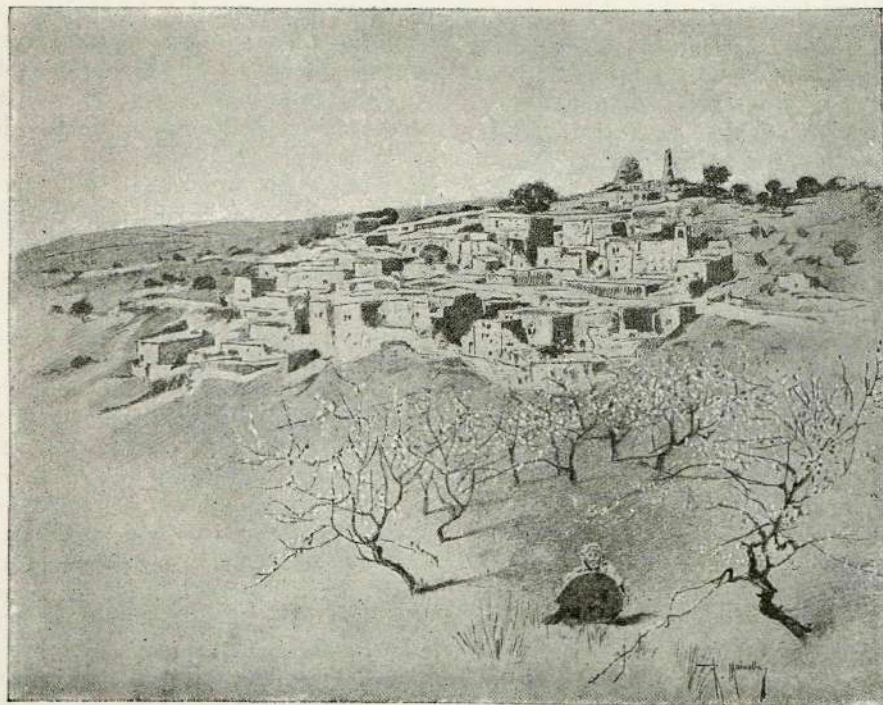
K Jordanu in Mrtvemu morju.

(Spisal dr. Fr. Sedej.)

(Dalje.)

Za kake pičle tričetrt ure dospem v Betanijo, ki dandanes slove pri Muhamedancih el-Azarije t. j. pokvarjeno iz latinskega La-

zarium. Da sta res nekdanj tu stala grob Lazarjev in blizu njega vas Betanija, ni treba dvomiti. Oddaljenost današnje Betanije od Jeruzalema

Betanija.

se vjema s 15 stadiji t. j. 45 minut, katere omenja sv. Ivan evangelist (XI, 18). Ugovor, da v današnji Betaniji ni mogel biti grob Lazarjev, ker Judje niso smeli v vasi ali v mestu pokopavati mrtvih, odbije se lahko, ako pomnimo, da je bila nekdanja Betanija malo dalje od Lazarjevega groba in sicer bolj proti Oljski gori. Todi je namreč šla stara pot v Jeruzalem, ki se še danes rabi in po kateri je najbrže hodil tudi Kristus.

Današnja Betanija (el-Azarije) se vzdiguje stopinjasto ob južnem rebbru Oljske gore v nekem kotu tik današnje ceste; iz kota se odpira pogled v spodnjo dolinico. Okoli vasi, posebno pa v dolinici, rastejo oljke, figova drevesa, mandelji in na polju nekaj žita. Kraj je prijazen, miren, idiličen. Sedaj sem razumel, zakaj je Kristus rad semkaj zahajal oddahnit se sredi prijazne mu družine Lazarjeve in iskal